

1971 ஆவணி 31இல் பிறந்த நிர்மலதா என்கிற ஒரு பண்ணின் மரணம், சப்டெம்பர் 10, 2014இல் நிகழ்ந்தது. எல்லோர் வரையிலும் நாள்தோறும் யுத்தங்களினாலும், பட்டினியாலும், நோயினாலும் சம்பவிக் கும் லட்சோப லட்சம் மரணங்கள்;போல் இதுவும் ஒன்றாயினும், அவளது தந்தைக்கு அது அவனது சொந்த மரணம்போல சூயத்தின் இழப்பாயிற்று.தாய் தந்தையர், கணவன் மனைவி, சகோதரங்கள், மலேம நரூங்கிய உறவினர்கள், நண்பர்களிடையேகேட்ட இவ்வளவு பாதிப்போடு ஒரு மரணம் நிகழ்ந்திருக்க முடியும். அன்பினது ஆழமான வரேபினறல் என்பதிலிருந்து இந்தப் பாதிப்பு கட்டியும் கூறாததுமாய் விளகுகிறது. ஒரு நரூங்கிய உறவின மரணத்தில் கண்ணீர் ரேசிந்தாமல், ஒரு வாய்ச்சொல் அறறிப்புலம்பாமல் நொருங்கிப்போனவர்கள் இருக்கிறார்கள். போலவடே, அழுது விழுந்து புரண்டுகதறிய பின், சூடலையிலிருந்து அல்லது மின்தகை 'தோட்ட'த்தினின்று திரும்பிய நாளின் பொழுது விடிந்ததிலிருந்து காதலும் காமமும் இலகைக் கத்தடேல்களும்பிரிவுகளை மறந்துபோனவர்களும் நிறையவையதாரத்தத்தில் உண்டு. தந்தையானவன் உடனத்து நொருங்கியது பற்றி மகளினை பாசத்தில் மட்டும் உருவானதில்லை. தான் தவறவிட்ட அடவைகளை அவளே தன் சூயபலத்தில் நிறவைறேறிக் கொண்டிருந்தாள் என்பதனாலுமாகும்.

2014 சப்டெம்பர் 10இல் நிகழ்ந்த நிர்மலதாவின் மரணம் ஒருவகையில் முப்பத்தாந்து வருடங்களுக்கு முன்னரே விளகைத் திருந்ததென்ற ஒரு சரீர சாஸ்திர நியதியிருக்கிறது. சாதாரண காய்ச்சலில் தொடங்கிய வருத்தம் கடுமையாகியாழ் பொதுமருத்துவ மனையில் கிடந்தபோது, இரண்டு ஓட்டகைகள் (Holes in the heart) இருதயத்தின் அறகைக் கதவுகளில் இருப்பதால் அவசர சத்திர சிகிச்சகைக்கு மருத்துவர் பரிந்துரைத்தபோது, இருதய அறுவசை சிகிச்சையில் அபிர்வமாகவே வெற்றிகளைக் கண்டிருந்த யாழ்

மருத் துவமனையில் அதை நிறவைநேற்ற பற்றோர் தயங்க, இறுதியில் மருத் துமபி லமாகவடே குணமாக க முயன்றதில், குழந்தையின் மரணத்தின் மீ தான் வறெறி அபபிர வமாகச் சாத தியமாயிற்று. அந்த ஆறு அல்லது ஏழு வயதிலிருந்து அவ்வப்போதான ஒரு பரோட்டை துடனயே அவளது வாழ்வு தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. மரணத்தின் சப்துகளையெல்லாம் அடக்கி மடியில் கட்டி வைத்துக் கொண்டோதான் பருவமடைந்த பின் அவள் திருமணமும் செய்தாள். இரூசார் பற்றோரின் சம மதத்துடனெனினும் அது காதல் திருமணம்தான். அவளது உடல்நிலை காரணமாகவடே சம மதமளிக்க அவள் தந்தை தயங்கிக் கொண்டிருந்தான். தன் வாழ்வின தவிரக் க முடியாத அந்தத் தவேயையொட்டிய அவளது கடுஞ்சுதல் அவன் மனத்தை இறுதியாக மாற்றியது. தன் பற்றோருடனேனும் அவள் தன் காதலை பரோட்டி வன்ற தருணம் அது.

சில ஆண்டுகளாயின அளவில், அவள் தந்தை கனடாவிற்கு வதிவிடவூரிமை பற்றி தமிழகத்திலிருந்து சினை றுசரேந்தான். மலேமும் ஓரூர் ஆண்டுகளாயின. நிர மலா கர்ப்பம் தரித்தாள். சந்தோஷமான விடயமாகவடே இரூந்திரபிணும் அத் தந்தைக்கு உள் மனத்தில் ஓர் அச்ச உறுத்தல். பறே காலத்துக்கு சும்மாராய் ஒரு மாதம் இரூந்தவளவில் நிர மலாவாக்கு வயிற்று வலியும் இதய வலியும் சரேந்தே ஏற்பட்டன. உடனடியாக சின்னை மகப்பெற்று மருத் துவமனையில் அவள் சரேக் கப்பட்டாள். சயெ தியறிந்து துபித்துப்போன அத் தந்தை தமிழ்நாட்டில் தனக்குத் திரிந்த நண்பர்களையெல்லாம் தொடர்புகொண்டு நிலைமை தெளிய சகல முயற்சிகளும் செய்தான். அவனது நண்பர் ஒருவர் மபிலம் ஏற்கனவடே அறிமுகமாகியிருந்த மருத் துவப் பரோசிரியர் செ.நெ.தயெ வநாயகத்தின் உதவியினால், மகப்பெற்று மருத் துவமனைப் பொறுப்பு வைத்தியர் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டு ஆகக் கபுதலான கவனிப்புக்கான முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன.

பின்னதாக மகளுடன் தொடர்புகொண்ட அவளின் தந்தை உடல்நல விசாரிப்பின் பின் வைத்தியர் என்ன சொன்னார் எனக் கேட்டபோது, அவனுக்குத் திரியவந்தது, வைத்தியர் கேட்ட முதல் களே வியடே, 'உங்கள்கு இதய வறுத்தம் இரூப்பது திரிந்தும் உங்களது பற்றோர் எவ்வாறு உங்களதை திருமணம் செய்ய அனுமதித்தார்கள்?' என்பதாக இரூந்ததாய். நிர மலாவாக்கு இதய வலி அதிகமானால் குழந்தையை சத்திர சிகிச்சமைபிலம் வளையடே எட்குக் கிறதாக ஒரு வல்லுநர்க்கு முடிவை வைத்தியர்களின் திட்டமிருந்தது. அதை அறிந்தபோது அவள் மருத் துவர்கள்குச் சொன்ன ஓரே வார்த்தை: 'என்னால் சுகப் பிரசவம் செய்ய முடியும்'. அந்த முடிவு அவளது கையிலில் லையென்றாலும் அது அதிர்ச்சியாகவிரூந்ததாம் வைத்தியர்கள்கு. அது அவள் தந்தைக்கும்தான். எப்படியோ இதயவலி மலேமும் அதிகமாகாமல், வயிற்றுநோயும் அடங்கி அவளுக்குச் சுகப் பிரசவமாயிற்று. காலம் பார்த்திருக்க நாள்கள் நகரந்தன. நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகளும்மாயின. நிர மலாவாக்கு இதய சத்திர சிகிச்சை நடந்தது. அந்த 2005ஆம் ஆண்டிலிருந்து மெதுமெதுவாக அவள் தறித்தான் வந்தாள். உடம்பும் ஒரு பரிபிப்போல் பொலிந்தவந்தது. அவளுக்கு இதய சத்திர சிகிச்சை நடந்ததென்பதே எல்லாருக்கும், அவளுட்பட, நினைவிலிருந்து அகன்றபோனது.

தனக்கு இன்னவினன் நபில்களையார் மபிலமாகவாவது வாங்கிவித்து அனுப்பிவையென தந்தை இ-கடிதம் அனுப்புவான். அனுப்புகிறேனென்ற பதிலை அனுப்பிவிட்டு எல்லாவற்றையும் அவள்தோன் செய்வாள். நபில் விற்பனை நிலையங்கள், பதிப்பகங்கள் யாவும் அவள் வீட்டு முற்றங்களாயின. அவளது தந்தை தவேகாந்தனை நரேலோ, பெயர் மபிலமாகவோ அவர்கள் அறிந்திருந்தவகையில் அந்த சௌஜன்யம்; சாத்தியமாயிற்று. கட்டை நபில்களோடு புதிதாக வந்திருக்கும் அதே தரத்திலான அவன் கட்டைபிராத நபில்களும் அவ்வப்போது வரும்போது, அவளது தந்தைக்கு வியப்புமேவும். கபீர் கனடா கலை இலக்கியத் தொகுப்பு ஆரம்பித்த காலத்தில் 2008க்கான அதன் முதல் இதழை மித்ர பதிப்பகம் அச்சாக்கிக் கொடுத்தது. இரண்டாவதன் அச்சாக்கத்தை வடலி பதிப்பகம் நிறைவேற்றியது. அத்தனையிலும் அவளது பங்களிப்பு கணிசமாகவிருந்தது. மபின்றாவது இதழைக்கான வலையைப் பொருள்வயின் காரணமாய் தாமதமாக, ஒரு சனியினத்தோ ஞாயிற்றினத்தோ காலையில் அவளது தந்தை கனடாவிலிருந்து தொலைத் தொடர்பு கொண்டபோது, 'கபீர் அபிக் காததுக்கு உண்மையில் பணப் பிரச்சினையைக் காரணமோ?' என ஒருசமயத்தில் வினவினாள். அதற்கு அவள் தந்தை, 'அதுதான். வறையென பிரச்சினை' என்றான். பின்வந்த சமயங்களிலெல்லாம் அவன் நினைத்து நினைத்து இறும்புத்தடைத் வாசகத்தை அப்போது அவள் சொன்னாள்: 'ஏலுமான காசை அனுப்புவாங்களோ, அப்பா. நான் அதுக்குள்ளயே எல்லாத்தையும் முடிச்சுத் தாறன்.'

'எப்பிடயெனனை?'

'ஏலுமப்பா. நாங்கள் எல்லா வலையையும் பிறசிலை குடும்பக் காமல் ரைப்பிங், லே அலுட்டைகளை அங்கங்குச் செய்விச்சிட்டோ, நாங்களே பேசுபரையும் வாங்கி பிறசிலை குடும்பத்து, தெரிஞ்சு பண்டர் ஓராள் இருக்கிறார், அவரைப் பிடிச்சு பண்டிங்கையும் செய்திட்டோ, கொஞ்சம் கட்டைக் குறையை வந்தாலும், முந்தி முடிஞ்சு பாதிக்காசில இப்ப முடிச்சிட்டலாம்.'

அவளே லே அலுட் செய்து, அவளே படங்களும் தரேவச்செய்து உருவாக்கியதுதான் சய(-) எட்டாவது கபீர் தொகுப்பான 'எங்கும் ஒலிக்கிறது காற்று'. தந்தை ஒருநாள் கட்டைதான், எவ்வாறு ஆர்வம் மட்டுமே அவளுக்கு கணினிவகையான அறிவைத் தந்தது என. 'விஜயகாந்த கட்சியிலிருந்து வசதியில்லாத பொம்பிளையாளுக்கு கம்பயூட்டர் வகுப்பு நடத்தினம். நான் அதுக்குப் போறேன்.' அந்தத் துணிவில்தான் 'லங்காபுரம்' நாவல் அச்சாக்கம் முழுப் பொறுப்பையும் அவளிடத்தில் கொடுத்தான் அவன். அழிந்த ராவண நகரான லங்காபுரத்தின் படமொன்றை கணினியிலே தேடி நாவலின் அட்டையை வடிவமைத்தவள் அவள்தான். தந்தை ஒருநாள் இந்தியாவிலிருந்து ஆகவண்பிய ஒரு வலையைச் செய்துமுடித்துத் தரக் கட்டைபோது, இரண்டு மாதங்கள் பொறுக்கச் சொன்னாள். காரணம் கட்டைபோதுதான் தந்தையானவனுக்குத் தெரிந்தது, அவள் பி.ஏ. முதலாமாண்டிப் பரீட்சை எழுதவிருப்பது. எழுப்புகளின் பின்பகுதியில் பலகலைக் கழகப் புகுமுக வகுப்பில் தேறிய அவளப்பன், ஏதோ காரணத்தால் பலகலைக் கழகம் சிலை முடியாதுபோக, அவன் தனியார் அகாடமி ஒன்றில் சேர்ந்துதான் பி.ஏ. முதலாமாண்டி முடித்திருந்தான். அதற்கு மேலே அவனால நகரவே

Written by -தவேகாந் தன் -

Monday, 06 October 2014 22:56 - Last Updated Monday, 06 October 2014 23:06

செய்துகொண்டிருக்கிறான். 'ஐம்பத்தாறு வருடங்களுக்கு முன் உன் தந்தை இறந்தார். அப்போதும் இததை தான் சொன்னாய். பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் உன் தாயின் இறப்பினப்போதும் இவ்வண்ணமே நீ எண்ணியிருந்தாய். இன்று உன் மகளின் இறப்புக்கும் உன்னிடத்திலிருந்து வருவது அதே வார்த்தைகள் தான். இரண்டு பெருமரணங்களின் பின்னும் நீ வாழ்ந்திருந்தாயல்லவா?' என நகுந்து கஹி காலம் அவன் கண்ணத்திரிலே நகர்ந்து சென்றது. 'கர்த்தரால் மனிதவினத்தின் மலேவீ சப்பட்ட சாபம் தான் மரணம் என்கிறது விவிலியம். அதை மட்டும் அறிந்த உன்னால் இடையிடும் மனித ஜாதியின் மலோகவீழ்ந்த பலவாகிய சாபங்களின் மரண பலன்களை கருதக்கூட முடியுமா?' என தன்னுள் எண்ணியபடி காலத்தபைப் பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டிருக்கிறான் அவள் தந்தை.

bdevakanthan@yahoo.com